

Cochem - Aken (231 KM).

BESCHRIJVING

Links hellingen met druiven, de plaatsjes **Klotten**, **Pommern** en **Karden**. Rechts water, boten, campings en het dorpje **Treis**. Dit voor dat we in **Hatzenport** linksaf draaien met een laatste blik op de mooie slingerivier met zijn romantische plekjes, we zullen je missen.

Omhoog draait de verharding weg uit het Moezeldal, gaat door naar de Metternich, en brengt ons in het vlakke hoge Maifeld. De lucht trekt open en we belanden in een wereld van weide en akkers, waarin kleine boerendorpjes her en der verspreid liggen. Smalle glooiende wegen voeren ons over een heuvelachtig landschap en door gele vlaktes. Helemaal opgaand in het motorrijgenot, zien we in de verte de gele kerktoren van **Münstermaifeld** opdoemen.

Dichterbij gekomen, blijkt de kerktoren omgeven te zijn door andere ronde torens met kantelen. In de kerk zelf zijn enkele zeer oude fresco's en een uit hout gesneden altaar te bewonderen. Het achterliggende landschap waarin we nu ronddolen, blijkt een kopie van het eerste gedeelte te zijn. Dus lekker onderuit zakken, genieten en ruiken aan de frisse lucht.

Lange afdalingen brengen ons in het stadje **Mayen**, dat een burcht uit 1280 heeft, de Genovaburcht, die gekenmerkt wordt door vier prachtige hoektorens. Het Eifelmuseum geeft een overzicht van de Geologische ontwikkeling van de Eifel en bezit ook een aantal voorwerpen uit de vroegste geschiedenis van dit gebied. We toeren door het gezellige centrum naar de 590 meter hoge Hochsimmer en passeren ondertussen een vulkanisch gebied met lava- en basaltafgravingen.

Na **Ettringen** gaan we links het dal van de Nitzbach in en komen op fijne slingerwegen, langs een wild riviertje en toeren tussen hoge beboste hellingen naar het volgende hoogtepunt. Dit bereiken we door halfweg de afslag naar **Arft** te nemen en slinger de slinger naar boven te kruipen tot in **Langenfeld**. Hier en in het volgende gehucht Arft staat de plaatselijke bevolking met open mond te kijken, alsof ze willen zeggen mogen die hier zomaar komen?

We tuffen vier kilometer verder over de Radberg en hebben mooie vergezichten tot aan de drukke 412. Deze provincialenweg verlaten we snel door iets later een rechts gelegen bosgebied in te duiken. Het blijkt een perfecte keuze, slingerend door de Hohe Acht daalt de weg tot in **Breidscheit**. Door dichte bossen en enkele haakse bochten meepakkend, die ons beletten om ver vooruit te zien waardoor we iedere keer iets bij moeten remmen, gaat het naar beneden. Ondertussen komen de eerste spetters door het bladerendek en zou een bakkie wel smaken.

Bij de voorrangsweg links ligt de Nürburgring en rechts **Adenau** wist ik, dus langzaam de snelheid iets opvoeren, bij de voorrangsweg links en na enkele honderden meters stoppen naast de racebaan. Goed gegokt bij de Imbiss gaat alles open, ik zeg alles dus ook de hemelsluizen, het komt er met bakken uit. Binnen krioelt het van de motorrijders, maar waar plek is voor 60, daar kunnen er ook 74 in. Na een babbeltje blijkt dat de meeste schuilers zitten te wachten om tegen betaling, de mooiste racebaan van Europa op te gaan.

De Nürburgring is 27 kilometer lang, 8 meter breed en heeft stijgingen van 17 tot 27%. De afdalingen zijn gemiddeld 11% en voor tegenliggers hoefje (normaal gesproken) bij eenrichtingverkeer niet bang te zijn. Een tussenstop kan er gemaakt worden in het dorpje Nürburg waar het Rensportmuseum, de garages, werkplaatsen en tribunes zijn.

Een uur, een frietje, enkele worstjes en twee drankjes later, sijpelt het nog steeds. Spoed overleg doet ons besluiten om de regenpakken maar aan te trekken en even later rijden we met gepaste snelheid door het uitgestorven schilderachtige toeristenplaatsje Adenau.

Daarna gaat het over de 257 naar **Dümpelfeld** waar de Adenauer in de Ahr uitmondt en de loop van de Ahr gevolgt gaat worden tot **Schuld**.

Het wordt droog als we een van de geliefste scheurwegen van de Duitse motorrijders opdraaien, de weg van Münstereifel naar Schuld. De aan alle kanten geplaatste waarschuwborden, die ons moeten doen geloven dat er al vele motorrijders onderuit gegaan zijn, doen het goed en laten ons toch wat voorzigtiger met het rechterhandje zijn.

Twintig kilometer verder verlaten we in **Echerscheid** het Ahrdal en gaan het landelijke weer opzoeken op weg naar de Himberg. Het weer verandert en de witte nevel maakt plaats voor een mager zonnetje, dat probeert door een vage blauwe hemel te komen.

De smalle slingerende door kleine gehuchtjes draaiende wegen zijn nat en nopen ons om goed op te letten, hetgeen met de zowel links als rechts gelegen prachtige vergezichten geen bezwaar is.

In **Roderath** passeren we een forse kapel uit 1846 met er achter een klein oud kerkhof, waarna het links en rechts hangen is naar de L477.

Het mooie Matertal, de Le Westerberg en Het Herbachtal maken onderdeel uit van het natuurschoon Zingsheimerwald en brengt ons richting **Nettersheim**.

Naar Nettersheim is een lange dalende doorloper met enkele statige huizen, die ons toegang verschaffen tot het centrum. Het stadje ligt in het Urfterdal en wordt doorsneden door de rivier de Urft, bezit mooie oude gebouwen, enkele goede hotels, een eigen station en een gezellig centrum. Nettersheim en het iets verder gelegen **Urft**, zijn mede door de mooie natuur, aardige plaatsjes voor een kort verblijf in de zomer. In Urft is dan een bezoek aan klooster Steinfeld aan te bevelen. Het klooster uit 1100, behoort tot de best bewaarde middeleeuwse kloostercomplexen van Duitsland. De indrukwekkende kloosterkerk met zijn hoge zware muren en ronde torens bevat beeldengroepen en versieringen van barokke aard en ook een uniek altaar met grafmonument van de zalingverklaarde premonstratenzer monnik Hermann Joseph.

Een brede lekkere toerweg brengt ons na Urft in een van de mooiste gebieden van de Eifel het Kermeter Hochwald.

In **Gemünd** rechtsaf de weg naar **Heimbach** en via scherp stijgende bochten hebben we even later een mooi uitzicht over de samenvloeiende riviertjes Urft en Olef, twee spitse kerktorens en een vloed van oranje daken die Gemünd rijk is. Langzaam zien we dit schoons in de diepte verdwijnen en als de top in zicht komt, is er ook nog een bos.

Het is voor de motorrijder smullen als hij vanaf hier de toffe afdaling met schitterende vergezichten en scherpe bochten naar Heimbach neemt. Halfweg ligt het klooster Mariawald, dat bewoond wordt door zwijgende monniken. Ze bezitten wel een café en maken een likeurtje dat tot in de verre omtrek bekend is, dus misschien klinkt er toch af en toe wel eens een hikje. Het staat ook goed aangeschreven bij de wandelaars, die kunnen vanaf hier verschillende tripjes maken o.a. de Wildpfadtocht en langs het Waldlehrpfad. Ook vertrekt hier een wandeling die voert langs vele kapelletjes met forse afdalingen tot in het in de diepte liggende Heimbach.

Wij houden meer van het leven op twee wielen en tuffen maar naar Heimbach. Even later in een bocht valt er te genieten van het mooiste uitzicht van de omgeving, met zicht op de Rur, de Heimbacher Stausee en Heimbach.

Als we Heimbach binnenrijden is het er gezellig druk, de terrasjes zitten vol en op het parkeerterrein moeten we gebruik maken van een voor auto's afgesloten parkeergedeelte. Wandelend langs het water, over de brug en door de winkelstraten met een lekker warm zonnetje in de rug en een drankje in de hand, vinden we dat het leven goed is, ja heel goed.

Een uurtje later draaien we het dal van de Rur in op weg naar het middeleeuwse stadje **Nideggen**.

Vanaf hier gaat het omhoog naar een plateau met vergezicht op het dal, door twee middeleeuwse stadspoorten de Zülpicher en de Dürener Tor en Nideggen ligt weer achter ons.

Plots doemt het bosrijke rivierdal Kesselingertal met **Brück** als eerstvolgende plaats op. Dit zijn de streken waarom de Eifel zo geliefd is, fijne wegen, beschermde vogelnatuurgebieden en leuke kleine plaatsjes meestal tegen een helling aanliggend. Zo'n streek is ook het Hürtgenwald waarin we nu rijden, het is in Nederland niet zo bekend, maar een oase voor de motorrijder.

Bij **Brandenberg** wordt het zicht ruimer, de wegen strakker en vlakker, komt de rand van de Eifel in zicht en na **Düren** rijden we dan ook voor het laatst de bossen in om het mooie **Stolberg** te kunnen bereiken. Slingerend door het Hochwald op weg naar Stolberg, blijkt dat de borden er niet voor niets staan, ver voor ons zien we plots een ree de weg oversteken en in het kreupelhout verdwijnen.

In Stolberg staan enkele bezienswaardigheden o.a. de Burgt uit de 15e eeuw en de oudste koperfabriek ter wereld de Kupfermeisterhöfe, vanaf hier gaan ook twee rivieren een stroom vormen namelijk de Vichtbach en de Inde.

Het industriegebied nadert, dat is voelbaar en wordt ook steeds zichtbaarder. Dat gevoel wordt alleen maar versterkt met het naderbij komen van **Echweiler**.

Daar besluiten we dan ook om de 264 richting **Aken** te nemen en tien minuten later in Nederland aan te komen.

© **Tom Boudewijns**